

LA INFORMACIÓ SOBRE QÜESTIONS PLANTEJADES PER L'ENERGIA NUCLEAR A CATALUNYA. L'OPINIÓ DEL G.C.T.P.F.N.N.

El problema de la informació electronuclear és particularment agut a Catalunya i a tot l'Estat Espanyol, on no hi ha hagut cap debat democràtic previ a la introducció de la fissió nuclear com a font energètica per a produir electricitat.

El GCTPFNN analitza, en tant que científics i tècnics, alguns punts concrets que fan referència a la informació sobre els problemes plantejats per l'energia nuclear. El GCTPFNN considera indispensables aquests punts per evitar que la informació electronuclear sigui manipulada.

1. La informació donada pels poders públics (Estat i Generalitat) referent a l'energia nuclear caldria que tingués un valor científic.

1.1. La credibilitat de l'activitat científica es fonamenta en l'accessibilitat de les dades per part de qualsevol científic que desitgi verificar els resultats publicats.

El GCTPFNN pensa que tots els informes de seguretat referents a instal·lacions nuclears, tots els informes d'experts a les reunions europees i internacionals han de ser d'accés públic per poder ser examinats per científics i tècnics independents dels poders governamentals i de la indústria nuclear.

Les reunions d'experts no haurien de fer-se a porta tancada. La data de les reunions hauria de ser coneguda i els drets d'inscripció haurien de ser no dissuasoris. Qualsevol científic o tècnic que ho sol·licités hauria de poder assistir-hi. Qualsevol associació de ciutadans/nes hauria de poder fer-se representar pels seus propis experts.

1.2. Els resultats de les mesures de vigilància sobre l'entorn haurien de ser publicats en forma de vertaders informes científics.

Cal que la totalitat de mesures realitzades per la Xarxa de Vigilància Radiològica de Catalunya siguin publicades mensualment. Aquests informes haurien de permetre identificar els llocs on s'han fet les mesures, indicar els procediments emprats per mesurar, explicar l'origen i la importància dels marges d'error. També haurien de indicar, immediatament, les mesures fetes excepcionalment en cas d'incidents i/o accidents nuclears.

1.3. És normal en el si de la comunitat científica tenir la possibilitat d'analitzar i criticar els resultats assolits i les hipòtesis de calcul i verificar els resultats publicats referents a les mesures.

És amb aquest esperit d'obertura que és indispensable que hi hagi

laboratoris independents dels governs i de la indústria nuclear i que s'instauri entre aquests i els laboratoris oficials una pràctica de mútua confiança d'acord amb la deontologia professional: bescarvi de material, de mesures, de formació, etc.

El despreci dels poders públics contra els pocs laboratoris i experts independents hipotequen els fonaments mateixos de la credibilitat científica dels laboratoris oficials.

II. La informació donada pels poders públics hauria de tenir un contingut real i no comportar omissions essencials.

III. Un exemple flagrant de no-credibilitat científica: la gestió de la crisi nuclear a Catalunya després de la catàstrofe de Txernòbil.

El GCTPFNN vol protestar públicament i davant l'opinió pública catalana i europea perquè les autoritats espanyoles i catalanes no han donat les dades reals de la contaminació radioactiva a Catalunya després de la catàstrofe de Txernòbil.

El GCTPFNN vol expressar als països membres de la C.E.E. que la vigilància radiològica del territori català exercida pel servei de Coordinació d'Activitats Radioactives de la Generalitat de Catalunya és actualment insuficient. I que la vigilància radiològica dels aliments importats de fora Catalunya realitzada per Sanitat Exterior (Ministerio de Sanidad) és totalment ineficax.

El GCTPFNN declara que és impossible fer un balanç a Catalunya de les conseqüències de la catàstrofe de Txernòbil a partir de les informacions oficials.

Les autoritats catalanes només han tingut la preocupació de no angoixar a la població en lloc de donar informacions vertaderes que haurien permès als ciutadans i ciutadanes apreciar la forma com els poders públics asseguren la seva protecció sanitària.

IV. Quin paper haurien de jugar els mitjans de comunicació de masses en la informació al públic ?.

El difícil paper dels mitjans de comunicació ha de ser situar els aconteixements en el marc d'un context més general que permeti que la informació sigui comprensible pel gran públic. Aquesta informació no hauria de traduir-se en la desaparició del vertader contingut informatiu.

Malgrat la multiplicació de les informacions sobre incidents als reactors nuclears situats a Catalunya, el nivell real d'informació al públic és sempre molt baix. És totalment impossible que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya s'hagin pogut fer un judici front a les decisions que prenen en el seu nom els governs central i autonòmic en matèria nuclear.